

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΟΜΟΣ Πέμπτος

Συνδρομή Ιταλίας: 'Εν Ελλάδι: φρ. 10, ή της άλλοδαπή φρ. 20.— Αἱ συνδρομαι ἀρχονται: φπδ
1 Ιανουαρίου έκαστου ἵσου καὶ εἰνε ιταλίας— Γραφεῖον τῆς Διεύθυνσεως: 'Οδός Σταδίου, 6

16 Απριλίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΤΥΠΟΝ ΤΩΝ ΥΠΟΓΡΑΦΩΝ ΤΟΥ
ΑΛΗ ΠΑΣΣΑ, Μουχτάρ πασσά καὶ Ιουσούφ 'Αράπη.

Alī Pasha
Janīn Muxtar
Pāssā

70/571

"Η πρώτη τῶν ἀνωτέρω σφραγίδων εἶνε ἡ τοῦ 'Αλη Πασσά, τοῦ τελευταίου τούτου ἥλου τῆς ἐλληνικῆς σταυρώσεως" μετ' αὐτὴν ἔπειται ἡ ὑπογραφὴ τοῦ υἱοῦ του Μουχτάρ Πασσά, ἔρεστον τῆς Φρονήσης, καὶ ἡ τοῦ αἰμοδόρου 'Ιουσούφ 'Αράπη, τὸν σκληροτέρους καὶ ἀπανθρωπωτέρου πάντων τῶν ὄπλαρχηγῶν τοῦ φοβεροῦ δυνάστου. Αἱ ἀπαίσιοι αὖται ὑπογραφαὶ ἐλάχθησαν ἐξ ἐπισήμων ἔγγραφων, ἀπευθύνεταιν «Πρὸς τοὺς προέδρους καὶ κυβερνήτας τῆς Ἀγίας Μαρίας, ἀμενῶς δὲ ἔκοινοποιήθησαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ κ. Ἀριστοτέλους Βαλαράριου». — "Ἄν ἡνὶ ἀληθεῖ, γράψει ἡμῖν ὁ προσφίλης ποιητής, δῖτι τὸ θέρος ἐνδεικνύει τὸν ἀνθρώπον, εἴνε ἐπίσης ἀληθεῖ, δῖτι ὑπογραφάι τινες πρέπει νὰ θεωρήθωσιν ὡς πιστὸν ἀπεικόνισμα τῆς ψυχῆς τοῦ γράφοντος. Παρατηρησον μετὰ προσοχῆς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ αἰμοργοῦς 'Ιουσούφ 'Αράπη, ἐρεύνησον ἐν προς ἐν τὰ γράμματά της, καὶ εἴμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀνακαλλῆσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ἀναρίθμητα ἔκεινα σύνεργα δι' ὃντας διατάσσεν διοικούσις διεπιτάσσοντο εἰς τὰς θελήσεις τοῦ Κυρίου του ἡ τὰς ἔδικάς του, ὅλες τὰς στρεβλώσεις, τὰς ἀπαγορεύσεις, τὸν ἀποκεφαλισμόν, τὰς καθηλώσεις, τὸν διασθολισμόν, τὰς ἀπάτας, ἃς μετεγερίζετο πρὸς κατατρόπωσιν τῆς δυστυχοῦς Ήπειρου. Τοιαῦται ἐπιστολὴ τοῦ ἀποτροπάρου τούτου διίμονος ὑπάρχουσι πολλαὶ ἐν τῷ ἀρχειούσῳ λακείῳ τῆς Λευκάδος, ἀπασι οὐδὲ εἶνε γεγραμμέναι παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου."

Σ. τ. Δ.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΣΑ

Ἐπέσανε τὰ Γιάννινα σιγά γὰρ καὶ κοιμηθοῦνε,
Ἐβίβανε τὰ φωτά τους, ἔκλεισαν τὰ μάτια.
Ἡ μάνικη σφραγίς τὸ παιδί διεθεῖστην ἀγκαλιά της,
Γιατὶ εἶναι χρόνος: δύστυχοι καὶ τρέμει μὴ τὸ κάστη.
Τραγοῦδει δὲν ἀκούεται, ψυχὴ δὲν ἀναστίνει.
Οὐ μόνος εἶναι Θάνατος, καὶ μνῆμα τὸ κρεβάτι,
Καὶ ἡ χώρα κοιμητήριο, καὶ ἡ νύχτα δημοκλῆσι.

ΤΟΜΟΣ Ε'—1878.

"Ἄγρυπνος ὁ Ἀλήπασσας ἀκόμη δὲν νυστάζεις
Κ' εἰς ἔνα δέρμα λειονταριοῦ βούσκεταις ξαπλωμένος.
Τὸ μέτωπό του εἶναι: βαρύν, θολόν, συγγεφιζομένο
Καὶ τεθάλειν ἀντίστοιχο τὸ χέρι του, μὴ πέσῃ.
Χαιδεύεις μὲν ἡ δάχτυλα τὸ κάτασπρά του γένεια
Ποῦ σέρνονται ἡς τοῦ λειονταριοῦ τὴ φοβερὴ τὴ χήτη.
Ἄγκαλιστασμένα τὸ θερίδ, σοῦ φαίνεται πῶς ἔκουν
"Ενα κορμί δικέφαλο τὸ μάτι δὲ γνωρίζεις
Ποιὸ τάχα νῦν τὸ ζωντανὸν καὶ ποιὸ τὸ σκοτωμένο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

* *

* * *
Ο 'Αλης ἐγεννήθη τὸ 1741 ἐν Τεπελενίῳ. Τὸ μικρὸν αὐτὸν χωρίον κεῖται παρὰ τὴν Βογιούσσαν, τὸν ποταμὸν τῶν στεναγμῶν, περιβαλλόμενον ὑπὸ ὑψηλῶν καὶ ἀποτόμων τιτανούχων ὄρεων. Εἶνε δὲ καὶ ἡ φύσις αὐτὴ κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς 'Αλβανίας ἀγρία καὶ ἀπαισία ὡς οἱ ἀνθρωποί. Ἡ φάραγξ τοῦ Τεπελενίου εἶνε διαρκής διατριβὴ ἀνέμων καὶ καταιγίδων, οὐδὲν δὲ δένδρον οὔτε θάμνος προκύπτει ἐπὶ τῶν βραχωδῶν τῆς Βογιούσσης κλιτύων. Ἐν μέσῳ τοιαύτης φύσεως ηὔκησεν δ' 'Αλης, ἀγριούς ἀλλὰ ρωμαλέον τέκνον τῶν ὄρεων καὶ τῆς ἐρημίας, καὶ νέον ἔτι ἐφάνη προκαλοῦσα αὐτὸν οὕτως εἰπεῖν η μοιρα εἰς ἐκδίκησιν τῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ προστριβεῖσης σκληρᾶς ὕβρεως, τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς ἐξώσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἀπὸ παιδὸς ἐμφαρτύρει ἐναργῆ τὴν διάνοιαν καὶ ζωηρὸν τὸ πνεῦμα, ἀποτελῶν ἐμφαντικωτάτην ἀντίθεσιν πρὸς τὸ ἡρεμον ἥθος τῶν τούρκων αὐτοῦ δημηλίκων. «Τὸ ἀγήσυχον αὐτοῦ πνεῦμα», διηγεῖται δ' Ιερώνυμος Δὲ λὰ Λάζης, «κατεδηλώθη ἔμμα τὴ ἐξόδῳ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ γυναικωνίτου» διότι παρετηρεῖτο συνήθως ἐπ' αὐτοῦ προπέτεια καὶ δραστηριότης ἔναιε πάντη εἰς τοὺς φύσεις ὑπερηφάνους καὶ σοθιαρούς τούρκους. Οσάκις ἡδύνατο γὰρ ἐκφύγη τοῦ πατρικοῦ οἴκου, ἐσπευδεῖν εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἐπλανάτο ἐν μέσῳ χιόνων καὶ δρυμῶν· μάτην δὲ προσεπάθει νὰ ὑποτάξῃ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ δ' πατήρ του. Σκληροτράχηλος καὶ δυσμαθής, ἐξέφευγε τῶν χειρῶν τοῦ διδασκάλου του, καὶ ἐκακοποίει μάλιστα αὐτόν, δσάκις ἡτο βέβαιος ὅτι δὲν ἥθελε τιμωρηθῆν». Τὸ λυπηρὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τέλος ἐπέδρασε βαθέως ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦ 'Αλην τὰ πρώτα δὲ τῆς πείρας αὐτοῦ μαθήματα συνετέλεσαν εἰς κραταίωσιν τῶν ἐντυπώσεων ἐκείνων.. Τὸ 1782 ἐτάχθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Πασσά Κούρτ τοῦ Βερατίου, δεσποζόντος τῆς μέσης καὶ κάτω